

affødt saa mange Retssager, at jeg tror, at alle, baade Fiskerne og jeg skulde ogsaa mene Grundejerne, havde Grund til at beklage sig, om man her skulde vedtage en Fiskerilov, hvor den gamle Bestemmelse gik over i den ny Lov, uden at der blev rørt ved dette Spøgsmaal. Det vilde jeg anse for at være ret uheldigt, og derfor er Udvalgets Flertal enedes om at stille Ændringsforslaget under Nr. 2, som er et Fremskridt i Forhold til det, som er vedtaget og sendt herved fra Lands tinget.

Det næste Ændringsforslag, jeg skal omtale, er Ændringsforslaget under Nr. 9, der ogsaa er stillet af saa godt som hele Udvalget, det gaar ud paa at frigive Fiskeriet i Kattegat lidt mere, end det er ifølge det Forslag, der foreligger for os. Forslaget bestemmer, at der ikke maa drives Fiskeri med visse bestemte Redskaber fra Skagens gamle Kirke ned til Hasenøre; Ændringsforslaget under Nr. 9 flytter Grænsen fra Hasenøre noget Nord paa, op til et Punkt paa samme Kyst, som hedder Stavnshoved. Forslaget er fremkommet i Henhold til et Ønske fra derboende Fiskere, og Udvalget finder ikke, at der er noget som helst til Hinder for at imødekomme et saadant Ønske, og derfor er Forslaget her stillet af Udvalgets store Flertal.

De næste Ændringsforslag, som jeg vil omtale, ere Ændringsforslagene under Nr. 12 og 13. Disse Forslag gaa ud paa at træffe en anden Ordning med Hensyn til Forholdene ved Aaers, Bækkes og Fjordes Udløb i Havet. De Bestemmelser, som findes i det foreliggende Lovforslag, have jo været Genstand for megen Omtale og Misfornøjelse fra den ene og den anden Side, og man er tilbøjelig til at mene, at hvis de Forslag, som her ere formede under Nr. 12 og 13, eller i Fald noget i den Retning, bleve vedtagne, vilde det bidrage til, at en hel Del af disse Uoverensstemmelser om, hvordan man bedst skulde bære sig ad for at finde en passende Ordning af dette Spørgsmaal, falder bort. Derfor er Udvalget enedes om at stille disse Forslag under Nr. 12 og 13.

Ændringsforslaget under Nr. 14 til

§ 14 gaar kun ud paa at klargøre Paragraffen. Fiskere have nemlig klaget over, at de ikke ved Paragraffen, saaledes som den er affattet, have den fulde Forstaaelse af, hvad der menes med de Afstandsbestemmelser, som ere indførte i Forslaget. Jeg for mit Vedkommende mener, at de ere ganske klare, men naar der kan opstaa Tvivl om en Sag, saa er det altid rart, at man afværger den Tvivl ved at tydeliggøre det i saa høj Grad som muligt, og dertil sigter Ændringsforslaget under Nr. 14 til § 14.

Det næste Ændringsforslag under Nr. 15 til § 15 gaar kun ud paa, at man i Paragraffen indsætter ogsaa en Bestemmelse om Mindstemaal for Torsk, der bringes i Land. For denne Fiskearts Vedkommende have Fiskerne rundt om i Landet, baade i Jylland og paa Øerne, fremsendt en hel Del Andragender om, at der i Loven maatte blive indført Bestemmelser, som gave Mindstemaal for denne Fisk.

Ændringsforslaget under Nr. 16 er stillet til § 15, 2det Stykke. Paragraffen bestemmer bl. a., at visse Fisk ikke maa anvendes til Gødning. Ændringsforslaget, som er stillet af Flertallet, gaar ud paa, at man efter „Sild“ indsætter „Kutling“, hvilken Tilføjelse de paagældende Fiskere nede ved Møen og forskellige andre Steder have fundet var hensigtsmæssig, og Forslaget gaar endvidere ud paa at tilføje, at disse Fiskearter, der efter Lovforslaget ikke maa anvendes til Gødning, heller ikke maa anvendes til Svineføde. Det er jo givet, at hvis man drager en hel Mængde Sild og andre Fisk i Land, er det ikke nok, at det fastsættes i Loven, at de ikke maa anvendes til Gødning, thi hvis de kunne anvendes til Svineføde vil Bestemmelsen jo blive mere eller mindre illusorisk, og derfor har Udvalgets Flertal ment det rigtigt at stille det nævnte Ændringsforslag.

Det næste Ændringsforslag under Nr. 18, som er stillet af hele Udvalget, angaar § 15, 4de Stykke, der fastslaar, at ligesom man maa have Lov til for Østersøens Vedkommende at ilandbringe Rødspætter